

... TUDI MOJA BABI SE JE IGRALA Z NJIM ...

Hi, konjiček, hi,
meni se mudi
čez gorice, čez poljane
hitro, hitro iz Ljubljane,
hi, konjiček, hi.

(Anica Černe, 1900–1944)

FOTO: JANEZ VLACHY

Ti verzi so obudili »otroka« v srcih arhitekt **Jožice Curk** in **Mateje Panter** in so »krivi« za to, da sta iz nostalgije na plan potisnili gugalnega konjička. Takega, ki so nam ga v igro ponujale naše babice. Otroški gugalnik »Hi konjiček« je namreč oblikovan po modelu iz leta 1956 s sodobnimi principi re:use, re:design, re:think. Ohranja slovensko dediščino, uporablja sodobne materiale in posledično generira druge oblike. Novi materiali in tehnologije omogočajo izvirne oblike in originalne izdelke, premišljen izbor obdelav in poslikav (za poslikavo gugalnika Hi konjiček je poskrbel **Roman Uranjek**, Neo standard kultur), nagovarja pa tudi bolj zahtevno občinstvo. Je zgled interdisciplinarnega projekta in timskega dela. Končno je spet na voljo otrokom, da izberejo svojo najljubšo barvo in se zagugajo, ter odraslim, da nanj odložijo najljubšo knjigo. Za male otroke igrača, za velike otroke predmet poželenja, objekt lepote, umetniški kos, fetiš... Hi konjiček je prav gotovo gugalni konjiček, ki v življenje vrača nagajivi nasmeš otroštva.

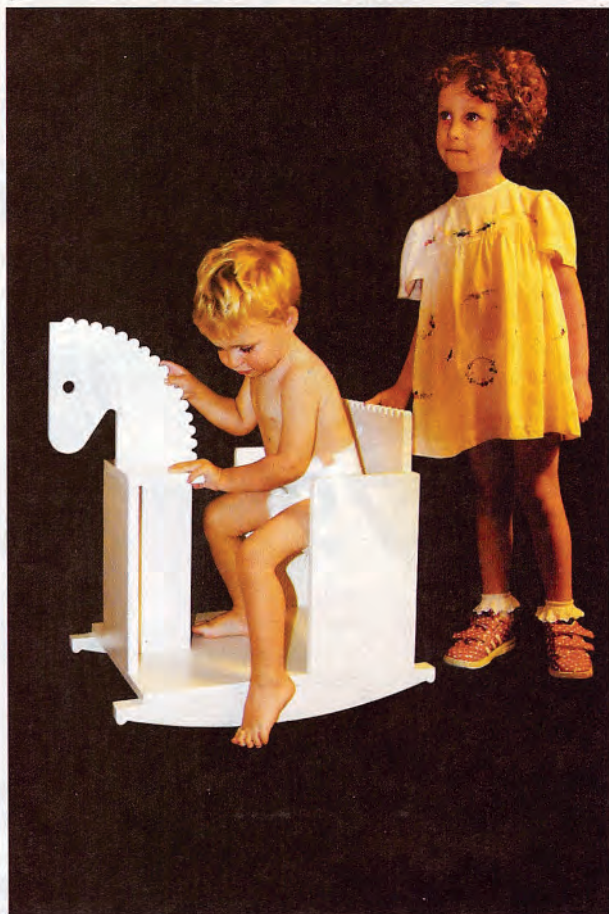

FOTO: NIKA CURK